

Laaſhed. Saavidt jeg forſtaaer det — jeg vil ikke ſige, at jeg forſtaaer det —, er jeg af den ſtil modſatte Mening, men beſuagtet gaar jeg ind paa Adreſſen. Naar der endvidere ſiges, at man ſkal „forſkaffe Statskaſſen noget forøgede Indtægter, der nærmefi ere beſtemte til at dække de betydelige Udgifter til Forſvarsvæſenets Ordning, ſom fremdeles ere nødvendige“, ſaa ſiger jeg, at ikke heller dette vil jeg underſkrive, thi det er ligesaa correct at ſige, at der forlænges en extrarordinair Skat for at kunne dække det Deficit, der er opſtaaet for Statskaſſen ved Udtællingerne til de jydſke Jernbaner. Det Førſte kan man ſige, men man kan ogsaa ſige, hvad jeg har ſagt, det er uimodſigeligt. Men de Herrer, der have ſtillet det lange Forſlag, Forſlaget om, at Noget, ſom ikke findes i Landsthingets Adreſſe, ſkulde ſættes til, have indladt ſig paa at bedømme det finantielle Spørgsmaal og have forfattet et Stykke, ſom jeg tilſtaaer er for os Uværde — og jeg hører til de Uværde — ubegribeligt; der maa for Lærdom til for at kunne overſætte paa godt Danſk, hvad egentlig det vil ſige, ſom ſtaaer der. Det er nemlig det Stykke, ſom begynder med: „Vi anerkjende, at det er Nutidens Pligt at tilvejebringe er kraftig Finantſtilſtand“ — ſom om det ikke var alle Tiders Pligt! Men jeg ſkal ikke videre gjennemgaae dette. De ſvage Sider, ſom ere derved, ere allerede blevne nævnte af det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hanſen). Jeg vilde virkelig anſee det for høiſt beſlageligt, om Thinget vilde vedtage en ſaadan Erklæring, eller hvad jeg nu ſkal kalde det, ſom den, der ſtaaer her. Med al Reſpect for de ærede Forſlagsſtillere finder jeg efter mit Begreb dette Stykke meningsløſt; men ſkal der være nogen Mening deri, ſaa ſkal jeg være med til at bekæmpe det. Jeg kan ikke troe Andet, end at det ærede Thing vil finde det Forſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgfreds (Mimeſtad), at være et praktiſk, ſundt og godt Mæglingsforſlag, ſom ikke binder os til noget Videre end, hvad der er vedtaget af Landsthinget, ſom er et paſſende Svar paa Throntalen. De ſmaa Forſøg, der have været gjorte for at forhindre os i at drive Skandinaviſme,

hvad der var det ærede Medlem for Svendborg ſaa haardt imod, haaber jeg, at jeg uden Skade kan lade hvile. Jeg troer ikke, at Skandinaviſmen enten fremmes eller ſtandses ved, hvad vi her ſige paa en mere eller mindre stærk eller klar Maade; men det tør jeg dog maaffee ſige, at det vilde være beſynderligt, om vi ved den Leilighed, der her er giventil at yttre ſig i denne Retning, ikke ſkulde komme til at mindes, at de tre nordiſke Rigers fremtidige Vel og Velſtand, Magt og Alting er afhængig af, at de endelig engang kunne komme til i de aller vigtigſte Forhold at ſlutte ſig ſammen, til Bedſte for de tre Folk og for de to Kongehuse.

Frederikſen: Jeg kan ganſke viſt ikke Andet end vedblivende forundre mig — hvad jeg tidt har gjort — over den eiendommelige Form for Skarpſindigheden hos det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hanſen), ſaa at han ſnart ikke ſeer, hvad der ſtaaer, og ſnart ikke blot ſeer, hvad der ſtaaer, men ogsaa meget Mere end dette. Det var Tilfældet med omtrent hvert eneſte Punkt, ſom han indvendte imod mig. Der er for det Førſte Ordet „Bidneſbyrd“. Med Henſyn til dette lagde det ærede Medlem Noget ind om, at Bidneſbyrd førte til eller fremmede, og at vi ikke vidſte, hvad det fremmede. Hvad er da Betydningen af Ordet Bidneſbyrd, er det Andet end „Tegn paa“? Hvorledes kan man tale om, at der ſkulde ligge Andet og Mere deri, det kan jeg ikke ſee. Det er Tegn eller Bidneſbyrd om det ſkandinaviſke Sindelag, ſom det ærede Medlem ſelv har erkjendt, at der var; intet Andet. Saa gaae vi nu til det Næſte. Det ærede Medlem ſagde, at vi handt Fyrſterne. Det var mindre galt, hvis vi havde ſagt, at det var Folkene, hvis det kun var dem, vi handt ved, at tale om „diſſes“ Selvſtændighed; nu handt vi endogſaa Fyrſterne. Jeg anbefalede dette Udtryk, fordi det er et vidt Udtryk, fordi det ikke binder, det omfatter noget Mere end det, det ærede Medlem vil ſætte iſtedet: „hvert enkelt Riges“ Selvſtændighed; det er altsaa netop ikke bindende. Saa gaae vi videre. Det ærede Medlem kom til at tale om Dr-